

den, hvem denne Vedligeholdelse paahviler, at iværksætte saadan Ombytning. Da en sliq Foranstaltning imidlertid for Brugernes Vedkommende ogsaa vil faae Betydning udover den Tid, hvori deres Brugret vedvarer, turde det være begrundet i Sagens Natur, at den ikke maa iværksættes uden Eieren's Samtykke.

Naar den hegnspligtige Nabo, hvis særlige Forhold ikke maatte give Anledning til at fravige denne Regel, ikke kommer til at udrede nogen større Deel af Hegnsomkostningerne, end Udgiften ved et almindeligt lovligt Hegn vilde udgjøre, bør han formeentlig ikke kunne modsætte sig Anbringelse af et bedre Hegn end det almindelige, naar det bedre Hegns Nødvendighed eller Hensigtsmæssighed for den tilstødende Eiendom godkjendes ved sagkyndigt Ekspert.

ad § 10.

Ihvorvel det i § 5 er foreskrevet, at Eksperten, naar nyt Hegn reises, altid skal falde midt i Hegnet, har man dog ikke anseet det ufornødent udtrykkelig at udtale, at denne Regel ogsaa kommer til Anvendelse, naar et ældre Hegn, hvormed dette ikke har været Tilfældet, ombyttes med et nyt Hegn.

ad § 11.

Ligesom man i § 8 har stillet offentlige Veie, som stode til hegnspligtige Eiendomme, i Klasse med disse med Hensyn til Afgangen til at erholde skadelige Hegn indskrenkede eller borttagne, saaledes har man ogsaa her givet sliqe Veies Naboer samme Ret til at fordre halvt lovligt Hegns Rejsning mod Veien, som de vilde have mod Andre, forudsat at de efter de stedlige Forhold virkelig have nogen Interesse i at erholde saadant Hegn reist, samt at de ere villige til uden Erstatning at afgive den fornødne Jord til Hegnets Opførelse. — En saadan Bestemmelse turde nu være saameget mere tidsparende, som Leddene deels ere afflaffede, deels efterhaanden ville blive afflaffede i stort Omfang paa Grund af Indholdet af § 11 i Lov 21de Juni 1867 om Bestyrelsen af Veivæsenet m. m.

ad § 12.

Da Leddene ere Hegn, synes der ikke at være Tvivl til at give særegne Regler om Paatalen af Mangler ved samme. Forordningen 29de October 1794 § 9 giver Enhver, som har lovlig Ret gennem et Led, Ret til at paatale Mangler ved samme. Disse Udtryk ere temmelig ubestemte og tilstede forskjellige Fortolkninger, idet de — ihvorvel formeentlig mindre rigtigt — ogsaa kunde fortolkes, som om Enhver, der om ogsaa kun en enkelt Gang lovligt passerede et Led, skulde kunne paatale Mangler ved samme. Man har derfor givet den paagjældende Bestemmelse en saadan Affattelse, at det deraf klart fremgaaer, at kun den, som har virkelig Interesse i Ledets Istandsættelse, fordi dets Mangler ere ham til vedvarende Ulempe, skal foruden Naboen og Veibestyrelsen kunne paatale Mangler ved Ledet.

ad § 13 og 14.

Naar henføres til den Betydning, Hegnene havde, da Forordningen 29de October 1794 udkom, navnlig fordi Kreaturerne i Almindelighed gif løse, var det naturligt, at man dengang ansaae det fornødent at lade Hegnene i Almindelighed syne af Hegnslysmændene 2 Gange om Aaret. Det var derhos overdraget Politimestrene at udnævne disse og at paasee, at de opfyldte deres Pligter, jfr. bemeldte Forordnings § 17 og Placat 13de September 1806. Under de nuværende Forhold er der derimod ingen Anledning til at fastholde Bestemmelsen om halvårlige almindelige Syn, ligesom der i Betragtning af, at de stedlige Forholds særegne Besskaffenhed have særlig Betydning ved Afgjørelsen af, hvilke Hegn der passe til Forholdenes Krav, turde være Tvivl til at indrømme de communale Myndigheder nogen Indflydelse ved Ordningen af disse Forhold navnlig saaledes, at Synsmændene for Fremtiden istedetfor af Politimestrene bestilles af Byraadet i Kjøbstæderne og af Sogneraadet paa Landet. Ligesom man forsaavidt har fulgt, hvad der var foreslaaet i ovenmeldte